

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 1679

Doknr.
212392

Dato
03-03-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 6. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 339 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 339:

”Vil ministeren kommentere artiklen fra NB-Nyt den 5. februar 2020 ”KL punkterer angreb på kommunernes indkøb af konsulenter” og særligt forholde sig til:

- KL’s beskrevne fokus på kommunernes økonomiske incitament i brugen af konsulenter på handicapområdet
- KL’s beskrevne tilgang til princippet om ’no-cure-no-pay’
- Om KL’s brev vil påvirke Ankestyrelsens igangværende undersøgelse af kommunernes brug af konsulenter på handicapområdet?

<https://www.nb-nyt.dk/2020/02/05/50146/kl-punkterer-angreb-paa-kommunernes-indkoeb-af-konsulenter/>”

Svar:

Jeg har noteret mig indholdet af det omtalte brev fra KL til Ankestyrelsen, som refereres i artiklen fra nb-nyt. Dette er skrevet som et bidrag fra KL til brug for Ankestyrelsens vurdering af sagen. Det er efter min opfattelse legitimt for en interesseorganisation som KL, der repræsenterer de kommuner, som er i fokus for Ankestyrelsens undersøgelse, at fremlægge en egen opfattelse af gældende regler og rammer.

Det vil herefter på helt normal vis være op til Ankestyrelsen at foretage en vurdering af sagens genstand og oplysningerne i denne. Dette indbefatter således også det omtalte indlæg fra KL.

Jeg afventer således Ankestyrelsens undersøgelse af sagen. Helt overordnet giver KL’s brev mig dog anledning til at bemærke, at det er rigtigt, at både den nuværende og tidligere regeringer sammen med KL har haft et nødvendigt fokus på et effektivt og gennemsigtigt marked på det specialiserede socialområde, ligesom det er rigtigt, at kommunerne har en generel forpligtelse til at handle økonomisk ansvarligt.

Som jeg tidligere har bemærket det, er det min opfattelse, at disse fokuspunkter bør håndteres generelt og ikke ved besparelser i konkrete sager. Netop dette har vi også aftalt i forbindelse med aftalen om kommunernes økonomi for 2020, hvor det bl.a. fremgår, at regeringen og KL, som en del af et nyt fælles samarbejde vil ”...undersøge kommunernes tildeling (visitation) til konkrete indsatser på det specialiserede voksenområde, ligesom parterne vil afdække, om der er behov for at give kommunerne bedre lovgivningsmæssige rammer for at arbejde forebyggende. Endelig vil parterne

igangsætte initiativer, der bidrager til at skabe mere gennemsigtighed i takststrukturen.”

KL henviser i den forbindelse til mit svar på SOU alm. del, spm. 189, hvoraf det fremgår, at ”[d]et er min klare holdning, at de økonomiske ressourcer, der anvendes på det sociale område skal anvendes effektivt.” Det står jeg ved. Og jeg står også ved den efterfølgende formulering: ”Det betyder, at ressourcerne først og fremmest skal gå til velfærd for borgerne og ikke til private konsulenter. Også af denne grund tager jeg denne sag dybt alvorligt.”

Om kommunernes forpligtelse til at handle økonomisk ansvarligt kan jeg også henvise til mit svar på SOU alm. del, spm. 273, hvor sammenhængen mellem denne generelle forpligtelse og servicelovens formålsbestemmelse beskrives, og hvoraf det fremgår, at afgørelser efter serviceloven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn, men at kommunalbestyrelsen aldrig må vælge, udsætte, indstille eller reducere en indsats alene ud fra økonomiske overvejelser, men skal altid træffe sine afgørelser om hjælp til en borger med afsæt i en vurdering af borgerens behov.

Efter min opfattelse har private konsulenter ikke bedre grundlag for at kunne balancere disse hensyn og have fagligheden i højsædet end kommunerne, og som jeg tidligere har bemærket, så bliver kommunerne ikke dygtigere ved at overlade opgaven til andre.

Som det fremgår både af min besvarelse af samrådsspørgsmål P i Social- og Indenrigsudvalget den 23. januar og af mit svar på SOU alm. del, spm. 276, afventer jeg nu Ankestyrelsens undersøgelse, hvorefter ministeriet som overordnet tilsynsmyndighed vil vurdere, hvad Ankestyrelsens undersøgelse giver anledning til.

Hvis konklusionen er, at denne type kontrakter er lovlige, må vi se på, om det kan give mening at ændre lovgivningen for at regulere kommunernes adgang til at overlade dele af sagsbehandlingen til private, eller om andre initiativer kan være hensigtsmæssige at sætte i værk.

Med venlig hilsen

Astrid Krag

Bilag:

Bilag 1 – SOU alm. del – svar på spm. 189

Bilag 2 – SOU alm. del – svar på spm. 273

Bilag 3 – SOU alm. del – svar på spm. 276